

Ю. В. Комишан,
аспірант
кафедри загальної педагогіки та андрагогіки
Полтавського національного
педагогічного університету
імені В. Г. Короленка
м. Полтава

НАЦІЄТВОРЧІ ІДЕЇ ГРИГОРІЯ ЛЕВЧЕНКА В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ

Актуальність виховання національно спрямованої молоді є однією з провідних ідей освіти в Україні, про що йдеться в Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту» та Національній доктрині розвитку освіти.

Одним із ефективних інструментів формування націєтворчих засад є вітчизняна педагогічна музична освіта, що має свої традиції, ігнорування яких може призвести до її руйнації та унеможливлення подальшого успішного виховання та формування націєтворчих принципів у майбутніх фахівців. Передача таких традицій була би неможливою без педагогів, які в своїй діяльності опиралися б на національний характер виховання молодого покоління.

Утілення цих ідей неможливе і без педагогів-сучасників, які використовують принцип націєтворчості в своїй мистецько-педагогічній діяльності. Одним із найяскравіших представників цього спрямування є Григорій Семенович Левченко – заслужений працівник культури України (1969 р.), заслужений діяч мистецтв України (1981 р.), професор (1992 р.), завідувач кафедри музики (1982-2004 рр. та 2011-2014 рр.) Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, Відмінник освіти України, незмінний керівник українського народного хору «Калина» Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, хоровий диригент, композитор, фольклорист, педагог. Працюючи з хоровими колективами («Решетилівські вишивальниці», «Барвінок», «Горлиця», хорова капела педінституту) впродовж усього творчого життя, маестро виховав незліченну кількість вихованців та педагогів, які й надалі зберігають та пропагують у власній діяльності ідейні настанови свого Учителя.

Найбільшим «дітищем» Г. С. Левченка став український народний хор «Калина» Полтавського національного педагогічного університету

імені В. Г. Короленка, який існує з 1979 р. і донині. Не дивлячись на гоніння за націоналістичні погляди з боку владної верхівки, у радянські часи Г. С. Левченко не зрікся своїх переконань, ревно оберігав та втілював їх у педагогічну діяльність. Саме на заняттях (групових, індивідуальних) Г. С. Левченко уміло й професійно доносить до студентства провідні цінності своєї мистецько-педагогічної діяльності: Україна, мова, народне мистецтво, люди, яким він служить віддано, жертвовно, до самозабуття [1, с. 81].

На думку Г. С. Левченка, сьогодні учитель має формувати не тільки компетентності, а й виховувати в молодого покоління активну громадянську позицію, патріотизм, здатність зберігати, примножувати й передавати культурний досвід майбутнім поколінням. Саме музичне мистецтво плекає такі загальнолюдські якості, як благородство, чуйність, доброта, співпереживання, які є найважливішим компонентом у формуванні майбутнього вчителя, адже музика, в порівнянні з іншими видами мистецтва, володіє найбільш сильним впливом на людину, а відтак, і на формування художньої обізнаності, національної самосвідомості. Одним із шляхів досягнення націєтворчої мети, що стоїть перед викладачем закладу вищої освіти, є виховання майбутніх учителів на незрівнянних зразках української класики – творах М. Березовського, А. Веделя, С. Гулака-Артемівського, М. Леонтовича, М. Лисенка та ін., а також на українських народних піснях, в яких саме і оспівуються ідеї націєтворення.

У час швидкоплинних змін, глобалізації та інтеграції у всесвітній культурний процес, важливим є створення умов для виховання та освіти молодого покоління, зорієнтованого на збереження та примноження культурної та духовної спадщини. Досягнення цієї мети є неможливою без представників вітчизняної педагогічної вищої школи, тому активна підтримка та поширення їхніх ідей є основним складником на шляху досягнення поставленої цілі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сулаєва Н. Аксиологічні виміри педагогічної діяльності Г. Левченка в українському народному хорі «Калина» Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка // Молодь і ринок, 2011. № 9. – С. 77-81. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2011_9_18.